

นางพญาน้ำค้าง

โดย

ละมัย ลีเผ่าพันธุ์

เรื่อง นางพญาห้าค่าง

ย่าจะเล่านิทานตำนานรัก
คำยากกล่าวเล่าไว้คือรางวัล

มีนางฟ้าเลอโฉมวิไลลักษณ์
บริสุทธิ์ผ่องใสทั้งอินทรีย์
มีตำแหน่งน้อยลอยฟ้าเวหาหา
มีนางฟ้าองค์น้อย ๆ คอยการุณ

ยามคำคืนชวณกันบินไปพร้อมพรรค
ปฏิบัติเป็นกิจวัตรไม่เว้นวาง
คำคืนนี้จันทร์เพ็ญช่างงามนัก
ปีกเจ้างามดุจเพชรล่อตา

บินถล่านาบริเวณสำราญนัก
แสงระยิบล้อแสงแห่งดวงดาว
ยามดึกสงัดเหล่านางจะนั่งพัก
หอมอบอวลชวณชื่นรื่นอุรา

นางร้องเพลงกล่อมเหล่ามวลมนุษย์
เราจะกล่อมบทเพลงบรรเลงไป
แม้เหนื่อยอยากฟังเพลงนางฟ้า
จงตะแคงหูฟังนะบังอร

แม้เด็กน้อยใดมีความดีนัก
จะนำเงินทองเพชรนิลจินดา
แม้เหนื่อยอยากได้อะไรจงใฝ่คิด
ยิ่งทำดีผลความดีนางให้เธอ

ย่าเล่าไปสอนไปนะหลานรัก
เรื่องนางพญาห้าค่างผู้งามครัน
ยังมีแก้วสวณน้อยที่น่ารัก
ทั้งพ่อแม่ไม่มีอยู่เคียงเธอ

ให้หลานพักฟังก่อนนอนหลับฝัน
ให้หนูหลับฝันถึงแต่สุขสวัสดิ์

นางงามนักแรกรุ่งนเจริญศรี
เป็นบุตรีทำท้าวเทพวรุณ (วรุณ คือ น้ำฝน)
มีเดือนดาวเมฆลอยค้อยเกื้อหนุน
ใครมีบุญมากแท้จะเห็นนาง

จะบินกลับตำหนักเมื่อฟ้าสว่าง
พญานางห้าค่างล่อตา
ชวณพวกพรรคหล่นย่อยยอดพฤษชา
มีมงกุฎนางฟ้าประกายพราว

บินพร้อมรักบนฟ้าเวหาหา
ประกายพราวบินไปทั่วโลก
บนดอกกรักดอกไม้ดังบุหงา
เหล่านางฟ้าน้อย ๆ พลอยสุขใจ

นอนให้สุขสุขเกิดจงหลับไหล
พอฟ้าใสสว่างแล้วเราต้องจร
ยามดึกมากล่อมน้องสายสมร
ฟังขึ้นตอนเสียงเพลงบรรเลงมา

นางฟ้าจักนำพรบินมาหา
ทั้งวิชาความรู้มาสู่เธอ
แม้คิดดีนางตามติดให้เสมอ
ต้องพูดดีอีกนะเธอสำเร็จพลัน

อีกนิดหน่อยก็จักจบอย่าหลับฝัน
นางสวรรค์ชั้นฟ้าไม่เทียมเธอ
อาภัพนักเศร้าสร้อยละห้อยเปลอ
แก้วเลิศเลอความดีมีติดกาย

นางพญาบินมาเจอให้นี้รัก
ทำอย่างไรดีหนอให้แก้วสบาย
จำเราต้องไปหาแก้วสาวน้อย
เราเนรมิตเรือนทองผ่องอำพัน

เราจะเสกหนุมาเป็นเพื่อนรัก
จะเสกกระต่ายน้อยไว้ชมเซย
จะเสกดอกไม้ป่าเป็นผ้าถุง
จะเสกพวกฟักแพงและแตงกวา

เราจะเสกดวงดาวมาเป็นมิตร
เป็นคู่คิดสุขสมภิรมย์นาน

ตำนานนางพญาน้ำค้างนี้
บังเกิดแผ่นดินแผ่นดินฟ้าอันอำไพ
บังเกิดธาตุไฟคือพระอาทิตย์
เธอคือหยาดน้ำค้างนางพญา

ถ้าหลาน ๆ อยากฟังเล่าต่อ
เรื่องความหลังของนางแต่โบราณ
พระอาทิตย์ได้ทำนางซ้าจิต
คำคืนกลายเป็นน้ำอำพรางตน

เจ้าตัวใหญ่หนึ่งฟังเงียบสนิท
เจ้าตัวกลางมานั่งไกล่ยามาสูกมา
เมื่อดินน้ำลมไฟบังเกิดแล้ว
มีเทวามีมนุษย์มาเพิ่มเติม

พระอาทิตย์มีหน้าที่ขับรถม้า
พอตะวันลับฟ้าทิวายาม
พระอาทิตย์และจันทร์ปฏิบัติไม่ขาดสาย
ผูกสมักรรักใคร่ร่วมกลม

อยากชวนชักขึ้นขีดมิตรสหาย
ให้ทุกคล้ายครองสุขทุกคืนวัน
ยามค่ำคืนจงคอยอย่าหลับฝัน
ให้เจ้านั้นอยู่เป็นสุขทุกวันเอย

เราจะเสกใบผักเป็นแขนย
เป็นเพื่อนเฉลยตอบคำจำนรรจา
เสกผักบุงเป็นเสื่องามหรรษา
เป็นรตราและพวกข้าเจ้าใช้งาน

ได้ร่วมจิตรมิตรรักสมัครสมาน
จบสังขารแก้วลาจากโลกไป

บังเกิดมีเมื่อสร้างโลกอันสดใส
บังเกิดธาตุดินน้ำลมไฟติดตามมา
เธอชอบขีดธาตุน้ำเสนาหา
เป็นตำนานเล่ามาแต่ก่อนกาล

จงนั่งรออย่าพักกินขนมหวาน
เมื่อก่อนนั้นนางคือเทพนิมิตต์
นางจึงคิดหลบหนีจากเวหน
หยดลงบนมวลงแมกไม้ทั่วโลกา

เจ้าตัวนี้ดออย่าเพิ่งหลับนะหลานจำ
มาฟังเล่านิทานโบราณเดิม
เทวดาประทานแก้วมาส่งเสริม
มีธรรมชาติให้มาเสริมให้ดังงาม

พระองค์พาแสงแดดส่องสยาม
พระจันทร์งามก็ลอยอยู่เบื้องบน
ส่องหญิงชายทำหน้าที่ในเวหน
ประจวบจนกาลกัปนับพันปี

วันหนึ่งนั้นพระอาทิตย์ผู้ทรงศักดิ์
สาดแสงสู่ต่าหนักน้อยของเทวี
นางร้อนผิวผะผ่าวร้างไปหมด
พวกพี่เลี้ยงพัคดีเนื้อละมุน

พรุ่งนี้เช้าพี่จะไปรอสลัก
ขอให้ท่านเปลี่ยนทางหันขวบวน
พระพี่เลี้ยงสุดแสนสงสารนัก
ท้าวอาทิตย์เฝอสอดข้อม้ามาเรื่องไร

อาทิตย์ก็กล่าวท่านอย่าขวางทางแห่งข้า
นายหญิงข้าท่านไม่ช่วยคงม้วยมร
ข้าเป็นพี่เลี้ยงนางสงสารนัก
ขอร้องกราบท่านท้าวผู้เลิศชาย

ท้าวอาทิตย์ฟังนางเฝ้าร้องขอ
สิบห้าค่ำเราไปขอโทษนาง
นางพี่เลี้ยงเรียงเข้ากล่าวบอกน้อง
ท้าวอาทิตย์จะมหาหามชเย

ท่านงามสง่าเกินคำจะสรรหา
เสียงที่กล่าวแสนเสนาะเพราะกังวาน
ขึ้นสิบห้าค่ำท่านมาหามะน้อง
พี่จะแต่งองค์ให้น้องงามเลิศเลอ

เจ้าอย่าเจยเมยรวนกระบวนนัก
ชวนนั่งพักจ่านรจาณะหน้ามน
นางตอบพี่เลี้ยงทำไมสำคัญนัก
แหมเพียงผู้ขับรถม้าจะมาเยื่อน

น้องนางพี่เจ้าเถียงคำไม่ตกปาก
ก็ตามใจเจ้าเห็นเองเมื่อเขามา
คืนสิบห้าค่ำเมื่อตะวันพลันลับ
วิมานทองใหญ่ยิ่งงามตระการ

ท้าวเธอชักรถพุ่งแรงสาดแสงสี
เป็นบุตรีท่านท้าวเทพวรุณ
แสนร้อนจิตใจกายคล้ายหัวหมุน
เฝ้าการุณพลอบห้องอย่างหมองนวล

ขอท่านชักรถไปอย่าหักหวน
จะชี้ชวนบอกกล่าวท่านเข้าใจ
รอสลักทางท้าวเข้าฟ้าใส
นางดีใจเข้าไปขวางทางท่านจร

นางตอบว่าท่านสงสารสายสมร
ยามท่านจรนางปวดร้อนระกำกาย
กลัวน้องรักของข้าชีพสลาย
ช่วยขยายทางไปให้ไกลนาง

เราไม่รอต้องรีบไปฟ้าจะสาง
โปรดบอกนางเราทำตามไม่ละเลย
แม่เนื้อทองคนดีของพี่เอ๋ย
มาเฉลยขอโทษที่ทำให้รำคาญ

เป็นบุญญาพวกพี่ ๆ ได้กล่าวขาน
อู่พี่จะพาลขาดใจเพราะเสียงเธอ
แม่เนื้อทองจำไว้อยาเฝอเฝอ
ให้ท้าวเธอเฝอเฝอเหมือนต้องมนต์

ผู้มาเยื่อนเราต้องทักเพื่อกุศล
เป็นกุศลสร้างมิตรที่มาเยื่อน
เป็นอินทร์พรหมยมย์กัษหรือเสมอเหมือน
ท่าทางพี่เหมือนองค์อิศวรเสด็จมา

สอนไม่จำลำบากใจจริง ๆ หนา
ไม่เจรจาหนึ่งหน้าจ้ำเหมือนคนพาล
พระอาทิตย์ท่านกลับสู่สถาน
ทั้งวิมานใหญ่น้อยลอยรอบเมือง

พระแต่งองค์ทรงเครื่องเรื่องจรัส
ไปสัญญาว่าไม่ขับม้าเข้าในเมฆเมือง
ขึ้นลิบห้าพระจันทร์ขวัญเมียรัก
เราอยู่เดียวเปลี่ยวเปล่าเหงากมล

ครั้นถึงเจอนางเหมือนโตนสะกดจิต
มาเพียงเพื่อขอโทษผิดเมื่อกลางวัน
รำพึงคิดจิตใจหวนไหวหนัก
เรามีคู่อยู่แล้วพระจันทร์นาง

จะกล่าวคำอย่างไรพูดไม่ออก
ความรักธาโทมทับอัปปัญญา
นางจึงเอ่ยความว่าท่านมานั่ง
ไหนว่ามาขอโทษข้าไม่เห็นมี

พระได้สติคืนตอบค่านางโฉมฉิน
พี่ตั้งใจมาขอโทษใช้พลิกแพลง
พี่ไม่คิดว่าบนเมฆสวรรค์ชั้นฟ้านี้
เจอหน้าเจ้าพี่ยอมรับกลับไม่ลง

ยิ่งได้ฟังคำเจ้ากล่าวสุดยังจิต
โทษพี่สองหนแล้วโปรดเมตตา
นางฟังคำเสนอข้อขอรับผิด
แม่สอนไว้เจอชายอย่าใจเบา

นางตอบว่าไม่เอาเรื่องความผิด
เชิญท่านกลับก่อนเถิดอย่าอยู่นาน
ฟังค่านางให้จากไปอาลัยนัก
ขึ้นลิบห้าคำพี่จะมาหาหนงราม

วันเดือนเลื่อนไปคนนัย
ความใกล้ชิดได้สุขสมภิรมยา
แต่แปลกใจจริง ๆ เป็นยิ่งนัก
แต่เว้นวันนานแท้ถึงมาเยือน

ไปตามนัดนางน้องในเมฆเหลือ
ให้นางเคื่องระคายร้อนเนื้ออ่อนอล
เจ้าต้องจกलयจันทร์ขึ้นเวหน
จึงจรดลหิเมียเจ้าพระจันทร์

ตอนเรามาไม่เคยคิดไม่เคยฝัน
เราผายผันชักรถมาไกลนาง
นึกแสนรักแต่อุปสรรคเรามีขวาง
ถอนใจพลางมองน้องไม่วางตา

นั่งตากลับตากลอกเหมือนใบบ้า
ขวานรักขำบั้นแล้วทำใจดี
ตาปรียังตัวแข็งเหมือนเห็นผี
ท่านมาดีหรือมาร้ายข้ากลางแกลง

โฉมยุพินโปรดฟังพี่แกลง
อยากชี้แจงพูดไม่ออกเพราะงวยง
จะฟังมีนางงามเลิศให้พี่หลง
พิศวงหมดแรงบังคับตา

อยากผูกมิตรชิดใกล้น้องจำ
โปรดบัญญัติมาเถิดโทษหนักเบา
ขอผูกมิตรชิดใกล้ให้คลายเหงา
เขาจะพูดเอาแต่ได้เราเสียการ

ผูกมิตรเราคิดก่อนค่อยกล่าวขาน
ท่านชายชาญเราเป็นหญิงคงหมดงาม
พี่จักไปแล้วพี่จะมาใช้เหยียดหยาม
พี่มาตามยามจันทร์เดือนเลื่อนเมฆา

วันจันทร์ดับน้องน้อยจะห้อยหา
น้องคอยหาขึ้นลิบห้าท่านมาเยือน
ท่านบอกรักไม่มีใครเสมอเหมือน
นานนับเดือนน้องชะงัดเฝ้าแลคอย

หรือจะมีใครหนออยู่เป็นคู่มิตร
มาแบ่งเศษเวลาให้เราคอย
คืนนี้มาจะถามไถ่ให้รู้เรื่อง
ก็ขอยอมเป็นอย่างไรก็เป็นกัน

ครั้นถึงองค์อาทิตย์ท่านนั่งพัก
ค่อยโอบน้อมนงลักษณ์เพียงเบา ๆ
นางนั่งฟังคารมชื่นชมนัก
วันที่เหลือมากนักไม่มาเยือน

บอกมาเถิดน้องนี้รับได้หมด
ขอความจริงมาเถิดน้องคอยฟัง
น้องขอความจริงอย่าไปปิด
พี่มีเขาอยู่แต่ต้องแอบมา

พระอาทิตย์ฟังน้องตกใจนัก
ใครบอกน้องพี่รู้ชื่อจะบันคอ
นางสวนคำไซ่ท่านนั้นแหละหลอก
น้องไม่โกรธแต่ขอยใจอยู่ครามครัน

น้องขอสาปให้พี่ต้องเจ็บจิต
ขอให้นางเจอมิตรใหม่ได้คู่กันเคย
แต่นี้ไปพี่อย่ามาซ้ำของตน
ซ้ำเนรมิตตัวซ้ำเป็นเม็ตธาร

อันผู้ชายขาดขาดทุกชาตินี้
ข้าขอเป็นน้ำค้างพรหมไปทั่วบุรินทร์

เล่าจบแล้วย่านอนก่อนนะหลานรัก
ให้สุขกายและสุขใจนะแก้วตา

คนสนิทพัคดีให้หลับผลอย
เฝ้าคิดไปใจลอยน้อยใจครัน
แม้จะเคืองซึ่งเคียดหรือเดียดฉัน
ไม่รอวันแบ่งเศษมาให้เรา

คิดถึงนักษัตรน้อยคงหงอยเหงา
คิดถึงเจ้าพี่รอถ้าวันมาเยือน
สะอื้นรักเหมือนเอามีตมาเฉียดเฉือน
ท่านพูดเหมือนมีอะไรต้องปิดบัง

เรื่องรัตตน้องไม่มีให้พี่หวัง
มีพลังอะไรมัดพี่ไม่ให้มา
มิฉะนั้นน้องจะดเสนหา
หลอกน้องยาผู้โง่เขลาได้ลงคอ

โอ้น้องรักเจ้ารู้แล้วสิหนอ
ใครสอพลอมาอย่าให้เราแตกกัน
การกระทำบ่งบอกแก่ดิฉัน
อันโทษทัณฑ์น้องไม่ยกให้ตั้งเคย

พระจันทร์นางมิ่งมิตรที่ร่วมขैनย
ร่วมขैनยกับดาวพระอังคาร
ไซ่พูดปดหมดเวลาโปรดสงสาร
ทิวาวารเป็นน้ำค้างหยดลงดิน

ข้าขอมีตำหนักเมฆด้วยถวิล
คำคืนบินพรหมไปทั่วโลก

ฟังแล้วจักให้สนุกสุขเกิดหนา
ขอพรให้หลานยาสวัสดิ์

ผู้แต่ง ย่าละม้าย ลีเฝ้าพันธุ์
45/64 ซอยหวมินทร์ 24 ถนนหวมินทร์
คลองกุ่ม บึงกุ่ม
กรุงเทพ 10240
อายุปัจจุบัน 77 ปี
โทรศัพท์ 02 374 6860
02 734 5272
มือถือส่วนตัว 080 909 4676
Email lquancha@gmail.com

23 ตุลาคม 2554

